

# La política de defensa és una política nacional, no és de dretes ni d'esquerres

written by Redacció Unilateral | 16 de març de 2017

Dilluns, a la llibreria **Documenta**, al cor de l'Eixample, es va fer la presentació d'un dels llibres més esperats i que més debat ha generat en els darrers dies. Ens referim, és clar a *Política de defensa i estat propi*, publicat per l'**Editorial Base**, i escrit per un conjunt d'autors especialistes en temes de seguretat, defensa i relacions internacionals.

Hi intervingueren, concretament, dos d'aquests autors: en **David Bajona**, especialista en estudis estratègics i de seguretat, i en **Marc Gafarot**, especialista en política internacional i relacions diplomàtiques. Abans però l'editor **Santiago Sobrequés** va llegir unes paraules escrites per l'anunciat **Jaume Sobrequés** que no hi va poder assistir per motius de salut. A continuació, **Pere Cardús**, periodista, va fer la introducció de la presentació i va reflexionar sobre l'oportunitat de l'aparició de l'obra, i sobre el debat que ha generat en el context del procés polític que estem vivint a Catalunya.



Dels autors, el primer en intervenir va ser en Bajona, que va afirmar que la necessitat de tenir una estructura de seguretat i de defensa, que no només ha de ser terrestre, sinó que també ha de ser naval, aèria i digital, és una demanda que ens la faran els estats veïns i aliats, de manera que una Catalunya independent no pot ser un forat negre en la seguretat europea. També va recordar que ja actualment Catalunya aporta aproximadament uns 2.000 milions d'euros a la defensa espanyola i que això no té un retorn industrial, atès que la immensa major part de la indústria de defensa espanyola se situa, sobretot, a Madrid i també a Andalusia. Per contra, amb una indústria de defensa catalana, la societat catalana obtindria uns beneficis molt superiors en termes laborals i sobretot en termes de Recerca+desenvolupament+innovació i de transferència de tecnologia al sector civil.

Bajona també va afirmar de forma contundent, que la política de defensa, en tots els països democràtics, és una política nacional, ni d'esquerres ni de dretes, atès que tothom vol viure segur i col·laborant en construir un món més segur.

Finalment va afegir que el debat que cal desenvolupar en els propers temps és sobre el model de defensa que es vol implementar a la Catalunya independent. En el llibre, hi ha fins a tres diferents propostes: la d'un model purament

professional i quantitativament reduït; la d'un model mixt, amb soldats professionals i una reserva que s'activa en moments determinats; i el model d'exèrcit del soldat-ciudadà, on existeix un servei militar obligatori i on els ciutadans comparteixen la seva vida laboral amb la de ser soldats a temps parcial, havent de participar en exercicis d'entrenament de forma regular al llarg de molts anys.



Per la seva banda, Marc Gafarot va reconèixer que a Catalunya hi ha una part important de la societat que manté unes prevencions envers el fet de construir un exèrcit propi, en gran part pel fet que en els darrers 300 anys, i abans fins i tot, el referent d'exèrcit que hem tingut els catalans, és l'espanyol. Tanmateix, i recordant, i adaptant, les paraules de **Josep Pla**, va dir que en el món actual, "*la política de defensa o la fas o te la fan*", de manera que val més tenir-ne una de pròpia que no que algú altra te la faci, perquè te la farà en funció dels seus propis interessos i prioritats i no pas dels teus.

També va alertar que la nova situació geopolítica, amb l'arribada de Trump al poder, i el seu creixent aïllacionisme o allunyament d'Europa, obligarà als estats europeus a fer una política de defensa més ambiciosa, i que en aquest sentit, els catalans hem de deixar clar que aportarem la nostra quota

corresponent, perquè si no ho fem, les possibilitats que ens reconeguim com a estat independent és pràcticament nul·la. En aquest sentit també ha afegit que plantejar-se no formar part de les aliances militars, siguin atlàntiques o estrictament europees, faria que el cost de la despesa militar s'incrementés encara molt més.

Posteriorment, va tenir lloc el debat amb els assistents, alguns dels quals es felicitaren per l'aparició del llibre que cobreix un buit i que pot donar lloc a noves aportacions que ajudin a fer de Catalunya, un país normal també en l'àmbit de la defensa i la seguretat.

Entre els assistents hi havia altres coautors del llibre, com el Professor **F.X. Hernández Cardona**, **Jaume Clotet**. Director General de Comunicació del Govern, **Toni Florido**, **Marc Sanjaume**, **Pol Serrano**, **Pol Molas**, **Daniel Soler** i **Kim Dorca**. També hi assistiren reconeguts especialistes en tema de seguretat com en **Miquel Sellarès** i en **Jofre Montoto**.